

ŠTEFANIJA RAVNIĆ

U holu naše škole, sa starinske fotografije, smiješi nam se mlada žena. Znam, to je Štefanija Ravnić. Nekad je naša škola nosila njeno ime. Tko je ona zapravo bila?

Dobili smo zadatak prikupiti što više podataka. Razgovarali smo s roditeljima, susjedima, listali *Zbornik* i knjigu *Partizanske učiteljice*. Čitali smo i članak o Štefaniji Ravnić u Glasu Istre.

Štefanija Ravnić rođena je u Lupoglavu 20. prosinca 1914., od naprednih roditelja, narodnjaka, te je tako odgojena u hrvatskom nacionalnom duhu. U rodnom mjestu pohađala je osnovnu školu, a gimnaziju je završila u Tolminu. Godine 1938. zaposlila se kao učiteljica u osnovnoj školi u Račicama na Buzeštini nakon što je položila poseban ispit. Potom se upisala na Filozofski fakultet u Padovi, a kao studentica radila je dvije godine u pazinskoj gimnaziji. Godine 1940. diplomirala je talijanski i latinski jezik, povijest i geografiju. Također je radila u Rovinju, Puli i Trstu.

Zajedno s roditeljima počinje surađivati s Narodno oslobodilačkim pokretom već 1942.

Ljeti 1943. Štefanija stiže u Lupoglav, a potom odlazi u partizane. Štefanija Ravnić bila je među najaktivnijim ženama Istre u AFŽ-u (Antifašističkoj fronti žena). Radila je na organiziranju prosvjete i kulture na Krasu. Nazivali su je Marija s Krasa. Često je dolazila k obitelji Ivančić u Brgudac, a za vrijeme održavanja jednog sastanka u selo su upali Nijemci i Štefanija je pri povlačenju ranjena u šaku lijeve ruke.

U lipnju 1944.g. preuzela je dužnost pročelnice za prosvjetu Oblasnog narodno- oslobodilačkog odbora za Istru.

Sredinom srpnja 1944.g. stiže na Kastavštinu. Neprijatelj je saznao da se organiziraju učiteljski skupovi oko Kastva i dok je zajedno s još nekoliko aktivistica čekala kurirsku vezu da ih odvede u Istru, zaskočili su ih njemački vojnici. Uхватili su Štefaniju i aktivisticu Miru Šepić. Odvedene su u riječki zatvor, a potom u tršćanski Coroneo. Pod imenom Marija s Krasa pogubili su je u nacističkom logoru San Sabba, tršćanskoj rižarni. Njezinim je imenom bila nazvana osnovna škola u rodnom joj Lupoglavu od 1969. godine do 1990.

Iako se prezivala Ravnić, što je kod nas često prezime, u Lupoglavu nema rodbine. Njena je rodna kuća preuređena i nadograđena i u njoj žive četiri obitelji. Spomen-ploča s rodne kuće nije sačuvana. Sačuvano je tek nekoliko Štefanijinih fotografija.

Humanost, zalaganje za prava obespravljenih, za obrazovanje – vrijednosti su koje i dalje žive.

Nina Ribarić i Nina Krajcar, 8. razred